

När jag var prins utaf Arkadien.

När jag var prins utaf Arkadien,
Jag lefde jemt i prakt och glans;
Men se'n jag blef en ibland Plutos män,
Tog' mina björnar allt hvad som fanns.
Att ingenting jag har kvar igen,
Kan dock ej stort bedröfva mig;
Men aldrig, aldrig blir jag glad igen,
För det jag ej fick skåda dig,
∴ När jag var prins utaf Arkadien! ∴∴

När jag var prins utaf Arkadien,
Jag hos de sköna hade tur;
Men också den har gått för hin alltse'n
Jag blef i Orkus en dimfigur
Dock skulle allt ännu bli bra igen,
Om blott du kunde älska mig;
Du centrum är, och jag är radien,
Som ständigt vrider sig kring dig!
∴ Jag stackars prins utaf Arkadien! ∴∴

